

En yndig og frydefuld sommertid

A.P. Berggreen
(1801-1880)

Folkemelodi
Arr. Niels Græsholm, 2003

Soprano

1. En yn - dig og fry - de - fuld som - mer - tid i
2. Blandt al - le dis - se blom - mer ved jeg en, en
4. Går jeg om da - gen ud el - ler ind, i -

Alto

1. En yn - dig fry - de - fuld som - mer - tid i
2. Blandt al - le blom - mer ved jeg en, en
4. Går jeg om da - gen ud el - ler ind, i -

Tenor

1. En yn - dig fry - de - fuld som - mer - tid i
2. Blandt al - le blom - mer ved jeg en, en
4. Går jeg om da - gen ud el - ler ind, i -

Bass

1. En yn - dig fry - de - fuld som - mer - tid i
2. Blandt al - le blom - mer ved jeg en, en
4. Går jeg om da - gen ud el - ler ind, i -

3

S. ** vers 1: "trø - ster" i højskolesangbogen!*

al sin her - lig - hed, den glæ - der og fry - der * så
ro - se for dem al - le, ud - sprung - gen af en
hvor det væ - re må da er du sted - se

A.

al sin her - lig - hed, i al sin her - lig - hed, den glæ - der fry - der *
ro - se for dem al - le, for dem al - le. ud - sprung - gen af en
hvor det væ - re må, i - hvor det væ - re må, da er du sted - se

T.

al sin her - lig - hed sin her - lig - hed, den glæ - der fry - der *
ro - se for dem al - le. ud - sprung - gen af en
hvor det, i - hvor det væ - re må, da er du sted - se

B.

al sin her - lig - hed, den glæ - der fry - der *
ro - se for dem al - le, ud - sprung - gen af en
hvor det væ - re må da er du sted - se

6

S.
man - gen én, alt ved Guds kær - lig - hed. Den fø - rer blom - ster -
dej - lig gren, ud - af en yn - dig - stam - me. Vel er der man - ge
i mit sind om nat - ten li - ge - så. Og når jeg so - ver

A.
man - gen én, alt ved Guds kær - lig - hed, Guds kær - lig - hed. Den fø - rer blom - ster -
dej - lig gren, ud - af en yn - dig, yn - dig stam - me. Vel er der man - ge
i mit sind om nat - ten, om nat - ten li - ge - så. Og når jeg so - ver

T.
man - gen én, alt ved Guds kær - lig - hed Guds kær - lig - hed. Den fø - rer blom - ster -
dej - lig gren, ud - af en yn - dig, yn - dig stam - me. Vel er der man - ge
i mit sind om nat - ten, om nat - ten li - ge - så. Og når jeg so - ver

B.
man - gen én, alt ved Guds kær - lig - hed. Den fø - rer blom - ster -
dej - lig gren, ud - af en yn - dig stam - me. Vel er der man - ge
i mit sind om nat - ten li - ge så. Og når jeg so - ver

10

S.
ska - ren frem, og ro - sen rød, så dej - lig og sød, den
smuk - ke til, men jeg for sand - hed si - ge vil: Han
sø - de - lig om dig jeg drøm - mer lys - te - lig* ret

A.
ska - ren frem, og ro - sen rød, så dej - lig sød, den
smuk - ke til, men jeg for sand - hed si - ge vil: Han
sø - de - lig om dig jeg drøm - mer lys - te - lig* ret

T.
ska - ren frem, og ro - sen rød, så dej - lig sød, den
smuk - ke til, men jeg for sand - hed si - ge vil: Han
sø - de - lig om dig jeg drøm - mer lys - te - lig* ret

B.
ska - ren frem, og ro - sen rød, så dej - lig sød, den
smuk - ke til, men jeg for sand - hed si - ge vil: Han
sø - de - lig om dig jeg drøm - mer lys - te - lig* ret

** vers 3: "Lyk-ke-lig" i højskolesangbogen!*

13

S.

ser du da i gen.
o - ver - går dem al - le.
som du hos mig lå.

A.

ser du da i gen, den ser du da i gen.
o - ver - går, Han o - ver går dem al - le.
som du hos mig lå, ret som du hos mig lå.

T.

ser du, den ser du da i gen.
o - ver - går dem al - le.
som du, ret som du hos mig lå.

B.

ser du da i gen.
o - ver - går hos dem mig al - le.
som du hos mig lå.